

N:o 116.

Af Herr **Sjögren**: Angående en del lediga båtsmansnummers bibehållande såsom vakanta och vakansafgifternas reserverande till en krigsfond.

Under närvarande förhållande med Rikets sjöförsvaret och i följd deraf minskadt behof af manskap till fartygsbesättningar och till arbeten å stationerna. torde antalet båtsmän inom hvarje kompani kunna tillsvidare, allt efter som båtsmansnummer blifva lediga, inskränkas till hälften eller åtminstone till två tredjedelar af hvad hittills varit bestämdt, dock på så sätt, att af vakanta rusthåll och rotar erlägges en årlig billig vakansafgift till Staten, att när nya vakanser inom kompaniet inträffa under den styrka deraf som bör hållas fulltalig, den båtsmansnummer, som då längsta tiden varit vakant, bör rekryteras och så vidare, som ock när krig inträffar skyldigheten åter inträder för rust- och rotehållare, att genast låta rekrytera deras vakanta båtsmansnummer.

Af det sista kriget i Tyskland har tydligt visat sig, af hvilken stor betydelse det är, att vid ett krigs utbrott hafva en sparkassa för krigsbehof att genast kunna användas. Det borde därför af de årliga vakansafgifterna bildas en krigsfond, att vid inträffande krig användas till sjöförsvarets behof. Vakansafgifterna borde för hvarje år af vederbörande förvaltande embetsverk insättas i Rikets Bank på depositionsräkning, på högst trenne månaders uppsägelsetid och emot högsta ränta som därför kunde erhållas, samt räntan för hvarje år läggas till kapitalet. Skulle så lyckligt blifva, att Riket finge hafva fred så länge, att krigsfonden hunnit stiga till Tjugo Millioner Riksdaler, torde denna fond icke längre behöfva ökas, utan såväl ränta deraf som de ytterligare inflytande vakansafgifterna kunna användas till sjöförsvarets materiel af tidsenliga vapen och fartyg; men det är, då krig inträffade, skulle rust- och rotehållare för de vakanta båtsmansnumren slippa erlägga någon afgift för den tid af det då löpande året, som båtsmansnumret fått vara vakant, till någon ersättning för den högre lega, som

vid sådana tillfällen mera än annars för båtsmansnumrets rekryterande måste utgifvas.

Jag anhåller vördsamt om remiss af denna motion till behörigt Utskott.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. Sjögren.

Häruti förena vi oss

Ola Månsson
från Blekinge.

P. Andersson
från Blekinge.

N:o 117.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Om anvisande af 40 kubikfot kronotionde-spanmål såsom vin- och byggnadssäd till Gideå och Trehörningsjö kyrkor.

Gideå församlings kyrka i Wester-Norrlands län, som har en folkmängd af 2,400 personer, undfår af Staten årligen såsom vin- och byggnadssäd endast 12 kubikfot 6 kannor korn, och Arnäs kyrka, hvars församling räknar 3,735 innevä-nare, erhåller för samma ändamål 45 kubikfot 7 kannor korn, hvaremot Trehörning-sjö kapellkyrka med en folkmängd af emellan 7 å 800 personer, enligt hvad bi-lagda kyrkostämmoprotokoll samt häradsskrifvarens i orten lemnade intyg gifver vid handen, ännu icke kommit i åtnjutande af den fördel, som i detta afseende blif- vit så väl nästgränsande kyrkor som Rikets kyrkor i allmänhet tillerkänd, och då dertill kommer att Gideå kyrka, hvilken åtnjuter anslag för vin- och byggnads- säd till det ringa belopp här ofvan blifvit nämndt, är och fortfarande måste blif- va skuldsatt, emedan till bestridande af de dryga kostnader, som nu erfordras för en högst nödvändig reparation af kyrkan, på det den må bringas i ett dess bestämmelse värdigt och tidsenligt skick, ej allenast kyrkan utan ock den af fyra på hvarandra följande missvestår hårdt tryckta församlingen än ytterligare måste skuldsätta sig; så och då ingendera, vare sig Gideå eller Trehörningsjö kyrkor, för öfrigt åtnjuter någon inkomst af kapital, fastigheter eller donationer, eller på